

interesserede i Aalborg, hvad enten det nu bliver private eller Kommunen, at faa det Forhold ændret.

Jeg vilde gerne samtidig benytte Lejligheden til at udtale min Paaskønnelse af det forhøjede Tilskud til de tekniske Skoler i Provinserne. Jeg tror, at det forhøjede Beløb, der er kommet ind paa Finansloven, vil gøre overmaade megen Nytte, ikke blot for Haandværk og Industri, men selve Byen, men ogsaa paa Landet, idet det er aldeles givet, at de tekniske Skoler i Provinserne ogsaa besøges meget af Haandværkere fra Landet. — Der faldt den Udtalelse i Gaar af det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) under Omtalen af den grønlandske Handel, at Tranlamper saa man næsten ikke mere nu. Jeg tror ikke, det er fuldstændig korrekt, idet de, saa vidt jeg kan skønne, endnu anvendes ovre i de jyske Tog. Jeg ved ganske vist ikke, om det er Tranlamper, der bruges, men Belysningen er i alt Fald slet, saa jeg tror ikke, de ere helt afskaffede endnu. — Jeg vilde samtidig gerne have Lov til at henlede Opmærksomheden paa Toggangen i Jylland. Jeg synes, vi derovre have Krav paa at faa det saaledes, at Togene ikke, saaledes som det nu er Tilfældet, næsten altid ere overfyldte. Hvis der fremkommer Beklagelse over, at de ere det, bliver der sagt: Maskinerne kunne ikke trække mere, saa skal der altsaa indføres ny Tog. Vi have nu to Eksprestog Syd paa til Aarhus fra Aalborg, men kun et Eksprestog Nord paa i samme Retning, thi det Eksprestog, der gaar her fra Kjøbenhavn om Aftenen, er ikke Eksprestog længere end til Aarhus, derfra bliver det Persontog, som holder ved alle Stationer. Det vilde være et stort Gode, hvis det paagældende Tog, Tog 159, kunde gaa igennem som Eksprestog Nord paa. Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa.

Hedemann: Jeg bad om Ordet i Gaar efter den højtærede Krigsministers Foredrag, fordi jeg desværre ikke fuldt kan slaa mig til Ro paa samme Maade som den højtærede Minister med det Budget, som er vedtaget i Folketinget. Jeg er enig med den ærede Minister i, at det for Administrationen har sin store Vanskelighed at lægge Planer for det ny Budget, naar man er udsat for, som den ærede Minister denne Gang har været, at Foretagender, som ere begyndte i Fjor, i Henhold til Bevillinger, som ere givne paa den forrige Finanslov, nu pludselig maa standse, fordi

Folketinget ikke vedtager de Beløb, som Ministeren har forlangt til Fortsættelse af disse Arbejder. Den ærede Minister nævnte, at det Beløb, som i Aar var vedtaget paa § 26 V, omtrent stod i Højde med, hvad der var bevilget i de foregaaende 3 Aar, og tilføjede: ganske vist uden Hensyn til Kaserneerne. Ærede Medlemmer vilde vide, at disse Kaserneer have spillet en mærkværdig Rolle paa § 26. Før den Tid var Bevillingen paa § 26 langt større. Jeg skal nævne, at den i 1894—95 var ca. 600,000, i 1895—96 700,000, men da Bevillingerne til Kaserneerne kom, holdt man paa, at den almindelige Bevilling til Vedligeholdelse, som Krigsministeren plejede at faa paa § 26, skulde nedsættes med et Beløb, der nogenlunde svarede til det, som blev bevilget til Bygningen af Kaserneerne. Administrationen maatte altsaa antage, og det troede jeg ogsaa, at naar Kasernebygningen holdt op, vilde man nogenlunde vende tilbage til det Beløb, man tidligere havde haft til Vedligeholdelse af Materiel, saaledes at der kunde indhentes noget af det forsømte. Men i Fjor vilde ærede Medlemmer vide, at Konto 26 V kun blev forhøjet med 57,500 Kr., medens Ministeren slap den Bevilling paa 455,000 til Kaserneer, denne Konto før havde indeholdt. I Aar er man gaaet noget videre. I Fjor blev der paa § 26 bevilget 375,300 Kr., i Aar er der af Folketinget kun bevilget 320,600. Jeg maa for mit Vedkommende, jeg tror i Overensstemmelse med de Chefer, der administrere denne Del af Budgettet, udtale, at jeg tror, at det er — selv om det er et lidt haardt Ord — ikke forsvarligt at gaa saa langt ned. Jeg tror ogsaa, som den ærede Minister sagde, at det ikke er heldigt at komme tilbage til den Slags Bevillinger, saaledes at der pludselig skal gøres store Anstrengelser. Der til kommer, at hvis der kom alvorlige Forhold, og man vilde gøre disse store Anstrengelser for at forhøje Beholdningerne, var det maaske ikke muligt at forskaffe dem i rette Tid. Jeg kan derfor ikke finde det fuldt forsvarligt, at disse Bevillinger nedsættes saa stærkt, at Beholdningerne gaa tilbage og ikke have den Højde, de maa have. Dette var, hvad jeg vilde udtale med Hensyn til § 26, ærede Medlemmer kende vist ogsaa mit Standpunkt fra de foregaaende Aar, at det ikke er mig muligt at stemme for en Finanslov, som gaar saa langt ned paa disse Bevillinger.

Ogsaa § 22 er bleven vedtagen lavere af Folketinget end foreslaaet var af den ærede Krigsminister. Den ærede Konseils-